

π. Αρσένιος Βλιαγκόφτης - Η ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας στην εποχή της παγκοσμιοποιήσεως

Η ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας συνίσταται στην άρρηκτη σύνδεση Ορθοδοξίας και Ελληνισμού. Η ασύγχυτη και αδιαίρετη αυτή σύνδεση, προσδιόρισε την εθνική και θρησκευτική μας συνείδηση, προσδιόρισε την πολιτιστική παραγωγή μας και συνέβαλε αποφασιστικά στη διαμόρφωση των θεσμών μέσα στην κοινωνία.

Ο καθηγητής και πρύτανης κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης σημειώνει: «Όποιος μιλάει για Ορθοδοξία ερήμην του Ελληνισμού, νομίζω ότι ματαιοπονεί, όποιος όμως μιλάει για Ελληνισμό ερήμην της Ορθοδοξίας, κάνει κάτι χειρότερο· ασημονεί». Όσοι αποκόπτονταν από την ορθόδοξη πίστη και κοινωνία, έχαναν και την ελληνικότητά τους. Αυτό εσήμαιναν τα ρήματα «φραγκεύω» και «τουρκεύω». Έλληνες έμεναν όσοι παρέμειναν ορθόδοξοι.

Εάν θέλουμε να αποδώσουμε με μια λέξη τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας, τον πολιτισμό της Ρωμοσύνης, θα λέγαμε ότι είναι ο πολιτισμός του προσώπου. Στην παράδοσή μας ο Θεός - δημιουργός είναι **πρόσωπο**, αλλά και ο άνθρωπος είναι πρόσωπο. Το πρόσωπο νοείται ως **ελευθερία** και **ετερότητα**. Το πρόσωπο είναι το «εσύ», που βρίσκεται απέναντι από το «εγώ», είναι ο άλλος. Το πρόσωπο ως ελευθερία και ετερότητα είναι **μοναδικό** και **ανεπανάληπτο**, όχι μόνο πνευματικά αλλά και ψυχοδιανοητικά και βιολογικά. Τα χαρακτηριστικά της ελευθερίας και της μοναδικότητας ο άνθρωπος, ως πρόσωπο, τα έχει προίκα από το Δημιουργό του. Καθώς ο Θεός εκτός από ελευθερία είναι και **αγάπη**, έτσι ακριβώς είναι και ο άνθρωπος.

Ο πολιτισμός της Ρωμοσύνης είναι ο πολιτισμός της κοινοτικότητας, της ενορίας. Είναι το «**εμείς**» του Μακρυγιάννη.

Ο μόνος χώρος όπου μπορούν να βιωθούν αυθεντικά αυτές οι πνευματικές πραγματικότητες, είναι ο χώρος της θεανθρώπινης κοινωνίας που λέγεται Εκκλησία. Μέσα στο χώρο της Εκκλησίας, η οποία είναι «ιατρείον πνευματικόν» κατά τον Ιερό Χρυσόστομο και τους Αγίους Πατέρες, το ανθρώπινο πρόσωπο καταξιώνεται. Καταξιώνεται διά της αληθούς θεογνωσίας και θεοκοινωνίας του ανθρώπου με το Θεόν, η οποία γίνεται κατορθωτή διά της υπακοής στο θέλημα του Θεού και εν γένει του αγώνα που κάνει ο πιστός να καθαρίσει με τη χάρη του Θεού τον εαυτό του από τα πάθη και να φτάσει στον Αγιοπνευματικό φωτισμό και στην κατά Χάριν θέωση. Αυτό δεν είναι ένα κατόρθωμα του ανθρώπου, αλλά δώρο της Χάριτος του Θεού. Σε αντίθεση με την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας, η λεγομένη Νέα Εποχή αλλά και κάθε αιρετική διδασκαλία, ως αυτονομημένη προσπάθεια του υπερήφανου μεταπτωτικού ανθρώπου όχι μόνο δε γνωρίζει το πρόσωπο, αλλά και κατά βάθος το μισεί και αγωνίζεται να το καταργήσει.

Η παγκοσμιοποίηση

Η παγκοσμιοποίηση και η Νέα Τάξη Πραγμάτων αποσκοπούν στη δυναστική ομογενοποίηση λαών και πολιτισμών και εντάσσονται στο σχεδιασμό της λεγομένης Νέας Εποχής. Σύμφωνα με τη **Νέα Εποχή**, κάθε 2.000 χρόνια η ανθρωπότητα εισέρχεται σε μια νέα εποχή. Τώρα εισερχόμεθα στην εποχή του Υδροχόου. Η παλαιά εποχή των Ιχθύων, κατά την οποία επικράτησε ο Χριστιανισμός, τελειώνει. Τώρα περιμένουμε ένα νέο μεσσία, ένα νέο Χριστό, που θα φέρει νέες αλήθειες στην ανθρωπότητα. Και μόνο αυτά βέβαια αρκούν για να αντιληφθεί κάποιος ότι η λεγομένη Νέα Εποχή είναι αντίθετη και ασυμβίβαστη με την ορθόδοξη πίστη μας. Κατά βάθος η Νέα Εποχή δεν είναι καθόλου νέα. Το βασικό της μήνυμα είναι το αρχαίο εωσφορικό ψέμα ότι ο άνθρωπος είναι από τη φύση του θεός και η βασική επιδίωξή της είναι το παλαιό σχέδιο των σκοτεινών οργανώσεων τύπου μασονίας και σιωνισμού για **παγκόσμια κυριαρχία**.

Στο πλαίσιο αυτού του σχεδιασμού προωθείται:

- 1) Μια Νέα Τάξη Πραγμάτων σε πολιτικοοικονομικό επίπεδο με τελικό στάδιο την επιβολή μιας παγκόσμιας κυβέρνησης με επικεφαλής τον αναμενόμενο από τους νεοεποχίτες μεσσία &
- 2) Μια Νέα Τάξη Πραγμάτων σε θρησκευτικό επίπεδο με τελικό στάδιο την επιβολή μιας **πανθηρσκείας** που θα προκύψει από το ανακάτεμα των θρησκειών.

Η **τακτική** που χρησιμοποιούν για την προώθηση των δύο βασικών στόχων που προαναφέρθηκαν είναι:

(α) Περνά ένας **οδοστρωτήρας**, που ισοπεδώνει γλώσσες, πολιτισμούς, παραδόσεις, εθνικές ιδιαιτερότητες, προωθώντας τον εξαμερικανισμό των εθνών με την έννοια της υιοθετήσεως των υποπροϊόντων του “αμερικανικού τρόπου ζωής”.

(β) Εφαρμόζεται η τακτική του “**διαίρει και βασίλευε**”. Τα δικαιώματα των πραγματικών ή κατασκευασμένων μειονοτήτων, εθνικών και θρησκευτικών, γίνονται μοχλός για την εγκαθίδρυση της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Το μοντέλο της πολυπολιτισμικής κοινωνίας προβάλλεται για να χτυπηθούν χώρες, όπως κατ’ εξοχήν η Ελλάδα, που χαρακτηρίζονται από μεγάλη ομοιογένεια εθνική, θρησκευτική και γλωσσική. Στόχος είναι να μεταβάλλουν ανθρώπους και κοινωνίες σ’ έναν άμορφο χυλό. Γι’ αυτό δε θέλουν πρόσωπα και υπεύθυνους πολίτες, αλλά ένα απρόσωπο ανθρώπινο κοπάδι, το οποίο εύκολα θα κατευθύνουν. Γι’ αυτό και μισούν το ανθρώπινο πρόσωπο, όπως είπαμε στην αρχή.

(γ) Για την προώθηση της δαιμονικής πανθηρσκείας έχουν θέσει σε κυκλοφορία το δόγμα ότι όλες οι θρησκείες είναι δρόμοι που οδηγούν στο ίδιο τέρμα. Εξισώνουν έτσι την αλήθεια της Ορθοδοξίας με την πλάνη των αιρέσεων.

Την Ορθόδοξη Εκκλησία την πολεμούν από έξω, **αλλά προσπαθούν να την αλώσουν κι από μέσα**. Επιδίωξη της Νέας Εποχής δεν είναι να αδειάσουν οι εκκλησίες, αλλά να γεμίσουν με ανθρώπους που θα έχουν αλλοιωμένο φρόνημα. Με ανθρώπους δηλαδή που θα λένε ότι είναι χριστιανοί, ενώ συγχρόνως θα πιστεύουν και στο Βούδα, στη μετενσάρκωση, θα ασκούν τη γιόγκα ή το διαλογισμό. Η ηθελημένη αυτή **σύγχυση** επιτείνεται από τη χρήση εκ μέρους τους χριστιανικών όρων, όπως Χριστός, αμαρτία κ.ο.κ. με ανεστραμμένο όμως νόημα.

Η στάση των ορθοδόξων

Σ’ αυτό το σκοτάδι το πνευματικό και σ’ αυτή τη σύγχυση, εμείς οι ορθόδοξοι θα πρέπει να αντιτάξουμε το φως και την αλήθεια του Χριστού. Ο ίδιος ο Κύριός μας λέει: “**Εγώ ειμί η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή**”, οπότε καταρρέει η συγκρητιστική πανθηρσκεία της Νέας Εποχής.

Εδώ θα πρέπει να γίνει σαφές ότι αντιτιθέμεθα στην παγκοσμιοποίηση της Νέας Εποχής, διότι προσπαθεί να επιβληθεί **χωρίς Χριστό και εναντίον του Χριστού**.

Θα πρέπει να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να αποκτήσουν την “**καλή ανησυχία**”, όπως έλεγε ο μακαριστός πατήρ Παΐσιος ο Αγιορείτης. Μας χρειάζεται **νήψη**, δηλαδή πνευματική επαγρύπνηση. Μας χρειάζεται **μετάνοια** και **προσευχή**. Χρειάζεται να αναπτύξουμε **πνευματικά αντισώματα** για να αντισταθούμε στη δαιμονική «πνευματικότητα» της Νέας Εποχής. Αυτό θα γίνει αν γνωρίσουμε, αγαπήσουμε, βιώσουμε και προβάλλουμε την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας. Κάθε ενορία και κάθε μοναστήρι μπορούν και πρέπει να γίνουν κέντρα αυτής της πνευματικής αντιστάσεως.

Πέρα όμως από την “καλή ανησυχία”, την προσευχή και τη μετάνοια, να είμαστε έτοιμοι και για **παρεμβάσεις**, όπου και όταν χρειασθεί και μας καλέσει η Εκκλησία μας. Και να μην ξεχνούμε: Αυτοί που σχεδιάζουν παγκοσμιοποιήσεις χωρίς Χριστό και εναντίον του Χριστού αλλά και των ανθρώπων, «κάνουν λογαριασμούς χωρίς τον ξενοδόχο», γιατί ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι ο μοναδικός και πραγματικός Κύριος της Ιστορίας και του κόσμου.
